

Egyházközségi zarándoklat 2019. július 6-7.

1973-ban Pécsürögről került haza a sajópálfalai könnyező kegykép. Idén tavasszal határozta el egyházközségünk, hogy július első hetének végén felkerekedünk, elmegyünk és megnézzük, honnan került haza a mi kedves képünk.

Mikor kiderült hol őrzik a mi kincsünket, Figeczki Balázs atyáéknak egy egész éjszaka kellett, hogy odaérjenek Pécsürögre, vagy Magyarürögre, ahogy ma nevezik a helyet. Nekünk hat óra sem kellett, hogy több mint 50 fős zarándokcsapatunk megérkezzen. Meghatottan léptünk be a kápolnába, ahol több mint húsz éven keresztül várta a mi kegyképünk, hogy hazajöhessen. Az oltárkép most Mária mennybemenetelét ábrázolja és ugyanabban a keretben van, ami a mi képünket is ölelte.

Nagy szeretettel fogadott minket Somogyi Antal, aki sokunk számára ismerős volt, hiszen a 2017-ben Sajópálfalán tartott ünnepség sorozat egyik vendég előadója volt. Nagyon ihletett és tudományos igényű előadást tartott akkor kegyképünk történetéről. Most is sokat megtudtunk tőle Pécsürögről, az ottani Pálos rend történetéről. Látogatásunkat Paraklisszal zártuk, majd a sekrestyés néninek átadtuk ajándékunkat, a kegyképünk másolatát, egy múlt század elején készült olajnyomatot. Meghatottan vette át Attila atyától és elmondta, hogy ő még ismerte Kovács Sebestyén minorita atyát, aki a képet odavitte, de a képet magát már nem látta! Nagyon hálás volt az ajándékért, reméljük méltó helyre kerül majd a kápolnában!

Délután Pécs nevezetességeivel ismerkedtünk, jártunk a gyönyörűen felújított Szent Péter és Pál Székesegyházban, Gázi Kászim pasa dzsámijában, ami ma a Gyertyaszentelő

Boldogasszony-templom, valamint a Zsolnay-negyedben.

Vasárnap Máriagyüdre vitt az utunk, a híres búcsújáró helyre. Nagyon megható volt az az őszinte szeretet, amivel Keresztes Andor atya köszöntött minket a szentmisén! Sarlós Boldogasszony ünnepén az evangélium Mária és Erzsébet találkozásáról szólt. Ismerjük a történetet, mi görögkatolikusok nagyon is, hiszen a Paraklissban mindig halljuk, de nagy felfedezés volt, amire az atya a prédikációban rávilágított, miszerint Mária és Erzsébet találkozásában ér össze az Ó- és az Újszövetség! Milyen igaz, de így kimondva, még sohasem hallottam!

A máriagyüdi kegyszobor történetéről is Antal barátunktól hallottunk, aki ide is elkísért minket. Dúlta a vidéket a török, a tatár, mindig menekíteni kellett a kincseinket. Így került Eszékre a gyüdi kegyszobor és aztán vissza sem adták. Perre mentek érte a gyüdiek, de nem érték célt vele. Aztán lett másik szobor és a kegyelmek áradása nem szűnt meg Máriagyüdön. Ahogy az eredeti máriapócsi kegykép is „hallgat” a bécsi Szent István Dómban, úgy Eszékről sem jegyezték

fel semmilyen említésre méltó eseményt a kegyszoborhoz kapcsolódóan.

- Milyen szerencsések vagytok ti pálfalaiak!- jegyezte meg Antal – Hogy ti vissza tudtátok szerezni az eredeti képeteket! Ritka az ilyen, vagy talán nincs is több!

Hazatérésünk előtt még bejártuk Siklós várát és megkóstoltuk Villány borait – persze csak szerényen!

Fáradtan, de sok élménnyel – főleg lelki élménnyel – gazdagabban tértünk haza.

Lejegyezte: Kázmér Vera